

B sorozat 64 sz

A SZENTIRÁS KÉPEKÉBEN

UJSZÖVETSÉG

A feltámadástól a mennybemenetelig

Didaktikai pedagógiai jegyzetek a filmek vetítéséhez

Jézus feltámadásának és az azt követő megjelenésének története mindig szenvedélyes lelkesedéssel tölti el a gyermeket, minden kételkedő szorongástól távol álló szívük békés derűvel pihen meg a feltámadás bizonyosságában és mintegy derűs csodálkozással figyelik az apostolok zavarodottságát és a még mindig bizalmatlanságtól és kételkedéstől gyötört tanítványokat. A mi feladatunk, hogy az elbeszélés segítségével jobban megalapozott meggyőződéssel és főképpen nagyobb szeretettel bekötött hitet fejlesszünk ki.

A feltámadás a kereszténység alapigazsága. Jézus a maga valóságos testével, önjelétől támad fel sírjából.

Véssük emlékezetünkbe, hogy Jézus maga is, ismételten megjövendölte feltámadását, mint jelet vagy csodát messiási hatalmának igazolására: "Bontsátok le ezt a templomot s három nap alatt felépitem azt." /Jn 2 18/ A tanítványok csak a feltámadás után fogták fel ennek a kijelentésnek igazi értelmét. /Jn 2 20/

Felhívhatjuk a gyerekeket, hogy keressenek más evangéliumi helyeket, ahol Jézus világosan állítja feltámadását:

Mt. 12 , 39 - 16 , 21 - 17 , 22 - 20 , 17 - Lk 9 , 22 - 9, 44-11, 29 - 18, 31, - 34 Mk 8, 31, - 9 , 30 - 10, 32 -

Ezekből a szemelvényekből a gyermekek maguk is megértik, miként állította Jézus a maga feltámadását próbakövvül, csodát, mely különösképpen bizonyítja isteni tekintélyét, küldetését és isteni természetét.

A feltámadás a megtestesített Messiás isteni megbízólevele, ez az Ő dicsőséges "igazolása".

Jézus Krisztus feltámadása alapköve és igazi tárgya a keresztény hitnek, amint az kitűnik az őskeresztény jelképekből is. /Rom 4- 24- 10,9 Ap csel 17, 31, - 1 Pét 1 , 21.

Szükséges hangsúlyozni azt is, hogy Krisztus feltámadása a keresztények feltámadásának a záloga és előképe, következésképpen a keresztény reménység záloga:

1 Pét 1,21- 1 Cor 15, 22- Csel 4, 2- 26 , 23 Col 1, 18 -

A nagyobb gyerekeknek mutassuk meg azt is, hogy szent Pál tanításába miként a feltámadás központi helyet. Világítsuk meg számukra, mennyire hangoztatja szent Pál a szoros kapcsolatot Krisztus és övéi közt, ugyanarra, hogy a keresztény életet Krisztus példájának követésével azonosítja. Krisztus halála végleges szakítást jelent a halállal és valójában a bűn a törvény és a test számára való meghalást jelenti, megismétlődik a keresztényekben a keresztségben és az önmegtágadásban. Ugyanígy az új élet sem egyéb, mint Krisztus megdicsőülése: mi is részesülünk ebben az új életben és ez az Istenfiaivá válás teljességének kezdetét jelenti: ez pedig a végleges feltámadásban fogja elérni csúcspontját.

Hangsúlyozzuk ezeket a gondolatokat a nagyszombati szertartásokra emlékeztetve. A keresztvíz megáldása, a keresztségi fogadalom megújítása husvét vigiliáján hozzásegít bennünket ahhoz, hogy megértsük a keresztség és Krisztus feltámadása, valamint a mi eljövendő feltámadásunk közötti összefüggést.

Egy kis didaktikai jellegű tanács. Ha a vetítés alatt, mely amíg valamelyik gyerek olvassa az evangéliumi részletet, az elbeszélést rövid szerény közbeszólásokkal szakítjuk meg olyan hangsúllyal mormolva, mintha csak magunkban beszélünk, a gyerekekben a teljesebb ismeret mellett mély vallásos érzést is

ébresztünk, imádságszerű magatartást és ez meghozza a maga gyümölcsét.

A SZENTIRÁS KÉPEKBE

UJSZÖVETSÉG

A feltámadástól a mennybemenetelig

2. Jézus feltámad

És Jézus, amint azt előre megmondotta, a harmadik napon feltámadt. Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása az egész keresztény hit központja. A feltámadás nélkül a názáreti Jézus kereszthalála csupán szerencsétlenség lett volna, gyászos vég, nem pedig a világot megváltoztatni hivatott üdvözítő vállalkozás. Szent Pál ezt írja a korintusiaknak: "Ha pedig Krisztus nem támadt volna fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben volnátok. /1Kor 15 , 17/

Ha Jézus fel nem támadt volna, ki hinné el, hogy Ő legyőzte a halált? Ezzel szemben Jézus, minthogy meghalt a keresztfán és halottaiból feltámadt, megmutatta, hogy legyőzte a sátánt és a halált. Feltámadásával beteljesítette az üdvözítő és megváltó művét.

3. Az örök elmenekülnek

Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Ur angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Külseje olyan volt, mint a villám, a ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelmükben reszkettek, szinte halálra váltak. /Mt 28 , 2 - 4/

4. Mária Magdolna meglátja az elmozdított követ

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt magdalai Mária a sirhoz sietett s meglátta, hogy a követ elmozdították a sirtól. Ekkor elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit szeretett Jézus s hírül adta nekik: "Elvitték az Urat a sirból és nem tudjuk, hová tették."

5. Asszonyok a sirnál

.... Mária magdolna, Mária, Jakab anyja és Szalome illetszereket vásároltak s elmentek, hogy bebalzsamozzák Jézust. A hét első napján kora reggel, napfelkeltekor kimentek a sirhoz. Egymásközt így beszélgettek: Ki fogja elhengeríteni a követ a sir bejárata előtt? De amikor odanéztek, látták, hogy a kő elvan hengerítve. Pedig igen nagy volt. /Mk 16 - 1 - 4/

6. "Feltámadt, nincs itt"

Amint lementek a sirba, jobbról egy fehér ruhába öltözött ifjút láttak ülni. Megrendültek. De ez megszólította őket: "Ne féljete!" Ti a keresztre feszített Názáreti Jézust kerseitek. Feltámadt, nincs itt. Nézzétek, itt a hely ahová tették, de siessetek mondjátok meg tanítványainak és Péternek. Előttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok, amint mondta nektek. /Mk 16 - 5 - 7/

7. Péter és János a sírnál

Erre Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz ment. Mind a kettő együtt futott, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter és hamarabb ért a sírhoz. Lehajolt és látta az ott fekvő lenvásznakát és a kendőt, mellyel fejét kötötték be s amely nem a lenvászon mellett volt, hanem külön összehajtva más helyen. Ekkor belépett a másik tanítvány is, aki elsőnek érkezett a sírhoz, látott és hitt. Eddig ugyanis nem értették meg az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. A tanítványok ezután visszatértek övéikhez. /Jn 20, 3 - 10/

8. Asszony, miért sírsz?

Mária pedig ott állt kívül a sír mellett és zokogott. Ahogy zokogott behajolt a sírba és két fehérbe öltözött angyalt látott ott ülni, egyik fejtől, a másik lábtól, ahol Jézus teste feküdt. Azok pedig megszólították: "Asszony, miért sírsz?" - "Mert elvitték az Uramat - válaszolta - de nem tudom, hová helyezték őt." /Jn 20, 11 - 13/

Jézus feltámadásának történelmi tényét egybehangzóan tanusítják az evangélisták, amikor az üres sírról tesznek említést, de főként a feltámadott megjelenéseinek elbeszéléseivel. A feltámadás "mikéntjéről" hallgatnak az evangéliumi források és arról sem adnak nekünk részletes leírást, milyen új fizikai módon létezett a feltámadott. Amit ők szívükön viselnek, annak tanusítása, hogy akit megfeszítettek, nem halott többé, hanem él.

9. Jézus megjelenik Mária Magdolnának

Miközben ezt mondta, hátrafordult és látta, hogy ott áll Jézus, de nem tudta, hogy Jézus az. Jézus így szólt hozzá: "Asszony, miért sírsz? Kit keresel?" Ő pedig azt hitte, hogy a kertésszel beszél, ezért így felelt: Uram, ha te vitted el, mondd, hová tetted és én elviszem őt. Jézus erre így szólt: "Mária." Az megfordult és héberül felkiáltott: "Rabboni!", ami annyit jelent, mint: Mester. Jézus azonban rászólt: Ne tarts fel engem, mert még nem mentem föl az Atyához. Menj azonban testvéreimhez és add tudtukra: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. Magdalai Mária elment és hírül vitte a tanítványoknak: Láttam az Urat és ezeket mondta nekem." /Jn 20 14 18/

10. Jézus csatlakozik a két tanítványhoz

Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe. Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett és csatlakozott hozzájuk. Megszólította őket: "Miről beszélgettek itt az úton? Elszomorodtak. Azután az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: "Te vagy az egyetlen idegen Jerusszálemben, aki nem tudod, hogy mi történt ott ezekben a napokban?" Ő visszakérdezett: "Micsoda?" - "A Názáreti Jézus esete - felelték - aki próféta, hatalmas tettben és szóban az Isten s az egész nép előtt. Főpapjaink és vezetőink kereszthalálra ítélték és keresztre is feszítették. Azt reméltük pedig, hogy meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek. Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kint jártak a sírnál s hogy nem találták ott testét, azzal a hírrel jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik és azt mondták, hogy él." /Lk 2413 - 23/ Erre Jézus így szólt: "Ó ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek.

Vajjon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe? Aztán Mózesen kezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik amit az irásokban róla irtak. Közben odaértek a faluhoz, ahova tartoztak. Jézus úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták: "Maradj velünk, mert esteledik s a nap pár lemenőben van." /Lk 24, 25 - 29/

11. Jézus hagyja, hogy felismerjék

Betért hát, hogy velük maradjon. Mikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Akkor megnyílt a szemük s felismerték. De ő eltűnt szemük előtt. "Hát nem lángolt a szívünk - mondták - amikor beszélt az uton és kifejtette az Irásokat?"

Még abban az órában utrakeltek s visszafordultak Jeruzsálembe. Ott együtt találta a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Ur és megjelent Simonnak.

Erre ők is beszámoltak az uton történekről, meg arról, hogy hogyan ismerték fel a kenyértöréskor. /Lk 24,29 - 33/

12. Jézus megjelenik az egybegyűlt tanítványoknak

Mikor beesteledett, még a hét első napján, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, ahol összegyűltek a tanítványok. Eljött Jézus, megállt középen és üdvözölte őket: "Békesség nektek!" E szavakkal megmutatta nekik kezét és oldalát. A tanítványok pedig örvendeztek, mikor látták az Urat.

/Jn 20, 19 - 20/

13. Jézus bűnbocsátó hatalmat ad a tanítványoknak

"Békesség nektek!" ismételte Jézus. "Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket." E szavak után rájuk lehelt és így szólt hozzájuk: "Vegyétek a Szentlélek." Akinek megbocsájtjátok bűneit, azok bocsánatot nyernek, ahinek megtartjátok, azé megmaradnak. /Jn 20, 21 - 23/

A feltámadás napjának estéjén Jézus egy pontosan meghatározott megbizást adott át ünnepélyesen tanítványainak; emberek bűneinek megbocsátását. A feltámadt Uról kapott ebben a meghatalmazásban az egyház a bűnbánat szentségének alapítását látja.

A tanítványoknak a bűnök bocsánatára adott megbizás a "Szentlélek nevében" történik. Most tehát az apostolok a Szentlélekben hivatást kapnak Krisztus küldetésének folytatására és arra, hogy megadják az embereknek a bűnbocsánatot.

14. Jézus dicséri a feltámadásban vetett hitet

Egy tizenkettő közül, Tamás, melléknéven "Iker" nem volt velük, mikor Jézus megjelent. A tanítványok tehát megmondták neki: "Láttuk az Urat!" Ő azonban azt válaszolta: "Ha nem látom a kezén a szögek nyomát, ujjamat a szögek helyébe nem teszem és kezemet oldalába nem helyezem, nem hiszem." Nyolc nap múlva ismét együtt voltak tanítványai és Tamás is velük volt. Bejött Jézus a zárt ajtókon keresztül megállt középen és így szólt: Békesség nektek! Majd Tamáshoz fordult: "Nyujtsd ide ujjadat és nézd kezemet: nyujtsd ki kezedet és tedd oldalamba s ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás felkiáltott: "Én Uram, én Istenem!" Jézus pedig így szólt: "Mivel láttál engem, hittél, boldogok, akik nem látnak, de mégis hisznek!"

15. Jézus megáldja a tanítványok halászatát

Ezek után Jézus ismét megjelent a tanítványainak a Tibériás tavánál. Együtt volt Simon Péter, Tamás melléknéven "Iker" János és Jakab, a galileai Natanael és még két tanítvány. Péter megszólalt: "Megyek halászni." A többiek azt válaszolták: "Mi is megyünk veled." Erre elindultak és beszálltak a bárkába, de egész éjszaka nem fogtak semmit. Mikor megvirradt, Jézus ott állt a parton, de a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus ez. Jézus megszólította őket: "Fiaim, nincs valami ennivalótok?" - "Nincsen" - felelték ezek. Jézus erre így szólt hozzájuk: "Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, ott majd találtok!" Miután kivetették a hálót, nem bírták már kiemelni a tömérdek hal miatt. Ekkor a tanítvány, akit szeretett Jézus, azt mondta Péternek: "Az Ur az." Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Ur az... beugrott a vízbe. A többi tanítvány pedig követte őt a bárkával.... és magukkal húzták a hálót is a halakkal. Amikor a partra szálltak paraszat láttak ott s azon kenyeret és halat. Jézus azt kérte: "Hozzatok a most fogott halakból -" Péter elment, partra húzta a hálót, mely tele volt nagy halakkal, számszerint százötvenhárommal s bár annyi volt benne, nem szakadt el a háló. Jézus meghívta őket: "jőjjetek, egyetek!" ... Jézus ekkor hozzájuk ment, fogta a kenyeret és adott nekik, majd ugyanígy a halat is.

16. Jézus átadja Péternek az Egyház legfőbb hatalmát

Miután ettek, Jézus megkérdezte Pétert: "Simon János fia, jobban szeretsz-e mint ezek? - Igen Uram, válaszolta, te tudod, hogy szeretlek téged." Erre azt mondta neki: "Legeltesd bárányaimat." Amikor újra megkérdezte: "Simon János fia, szeretsz-e engem?" Ő azt felelte: "Igen Uram, te tudod, hogy szeretlek Téged." Legeltesd juhaimat" mondotta neki. Majd harmadszor is megkérdezte: "Simon János fia, szeretsz-e engem?" Péter elszomorodott, hogy harmadszor is kérdezte: Szeretsz-e engem? s azt válaszolta: "Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek Téged." Jézus pedig megismételte: "Legeltesd juhaimat!"
/Jn 21, 15 - 17/

"A nyáját legeltetni" félreérthetetlen képe az egyház vezető tisztségének. A Pülöp Cezárájában lefolyt beszélgetésben viszont Jézus egy másik képet használ ugyanennek a tisztségnek a megjelölésére: alapnak nevezi Pétert, amelyre Ő Egyházát építi fel. Az akkor megfogalmazott ígéret itt valósult meg. Most, midőn Atyjához készül hazatérni, a legünnepélyesebb formában Péterre bizza Egyháza legfőbb vezetését a feltámadott.

17. Az igehirdetés és keresztes általános megbízása

A tizenegy tanítvány pedig Galileába ment, arra a hegyre ahová Jézus rendelte őket. Amikor meglátták, leberultak előtte. De voltak, akik kételkedtek. Jézus hozzájuk lépett és így szólt: Én kaptam minden hatalmat az égen és a földön. Menjete el tehát, tegyétek tanítványaimá az összes népeket, kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiu és a Szentlélek nevére. Tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek. És én veletek vagyok mindennap a világ végéig."

18. "Jézus felmegy a mennybe"

Szenvedése után sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételtan megjelent előttük és beszélt nekik az Isten Országáról. Megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet. /Amig meg nem kapják a Szentlelket. /Csel 1 - 3 - 4/ Ezután kivezette őket. Áldás közben megvált tőlük és fölemelkedett az égbe. /Ik 24 50 51/. Merőn nézték, hogyan emelkedik az égbe... /Csel 1 10/ .. egy felhő elfedte tekintetük elől./Csel 1 9./

19. Angyalok hirdetik az Ur visszatérését

... egyszerre két férfi termett mellettük fehér ruhában öltözve és megszólította őket: "Galileai férfiak.": Mit álltok itt égre emelt szemmel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment. /Csel 1, 11/ -- ezután nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe. /Ik 24, 52/

20. Jézus az Atya jobbján ül

Sok más csodajelt is művelt Jézus tanítványai előtt,, melyek nincsenek bent ebben a könyvben. Ezelőtt pedig megírtam, hogy higyétek: Jézus a Messiás, az Istennek Fia, s a hit által éltetek legyen Óbenne. /Jn 20, 30 - 31/

+++++